Кафедра української мови

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 1

Рівне-Острог-Оломоуць – 2011

УДК
ББК
Р

Лінгвістичні студії молодих дослідників : Збірник наукових праць. – Рівне-Острог-Оломоуць : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2011. – 176 с.

УДК 811.161.2'373.43

Кравченко Катерина
(Науковий керівник – Г. М. Вокальчук, доктор філологічних наук, професор)

СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ НАЗВ ЕМОЦІЙ В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ XX СТОЛІТТЯ

У статті здійснено спробу семантичного аналізу індивідуально-авторських назв емоцій та почуттів, засвідчених в українському поетичному лексиконі XX століття, визначено їхні стилістичні функції та семантичні особливості.

***Ключові слова**: індивідуально-авторський новотвір, емоції позитивного реагування, емоції негативного реагування, лексико-семантична група, українська поезія XX століття.*

В статье предпринята попытка семантического анализа индивидуально-авторских названий эмоций и чувств, зафиксированных в украинской поэзии XX века, определены их стилистические функции и семантические особенности.

***Ключевые слова**: индивидуально-авторское новообразование, эмоции положительного реагирования, эмоции отрицательного реагирования, лексико-семантическая группа, украинская поэзия XX века.*

The article is an attempt to semantic analysis of individually-author emotions and feelings, fixed in the Ukrainian poetry of the XX century, also their stylistic features and characteristics are defined.

***Key words:** individually-author new formation, positive emotions, negative emotions, lexical-semantic group, Ukrainien poetry of XX century.*

Одним із важливих проблем сучасної лінгвістики є комплексне вивчення авторських новотворів – позасистемних мовних явищ, яким притаманне індивідуальне, усвідомлене одним або кількома носіями мови контекстне значення. Поетичне мовлення завжди було цариною апробації дериваційних можливостей мови й випробувань на життєздатність лексичних інновацій, створених майстрами слова. Саме пошуки письменниками нових виражальних засобів виявляють ступінь гнучкості мови, впливають на розвиток її образної системи, збагачують поетичний лексикон. Авторські лексичні новотвори (далі – АЛН) у сучасному поетичному мовленні посідають помітне місце. Лінгвістичні розвідки вітчизняних та зарубіжних мовознавців (зокрема І. К. Білодіда, Н. М. Сологуб, С. Я. Єрмоленко, Г. М. Колесника, О. А. Стишова, Є. А. Карпіловської, Г. М. Вокальчук, О. О. Жижоми, І. С. Олійник, Л. П. Павленко та багатьох інших) були спрямовані на вивчення різних аспектів АЛН, а саме: лексико-семантичного, словотвірного, ономасіологічного, лексикографічного, стилістичного, функціонального. Авторські найменування емоцій і почуттів становлять своєрідну систему одиниць у поетичному лексиконі XX ст., а вивчення їхніх особливостей ще не було об'єктом спеціальних досліджень. Система АЛН на позначення емоцій та почуттів характеризується семантичною розмаїтістю, що пояснюється важливістю адекватної вербалізації найтонших порухів людської душі, винятково вагомою роллю „внутрішніх" відчуттів у житті людини: „сенс нашого існування має афективну, емоційну природу… Не маючи емоцій, тобто не вміючи відчувати радості й печалі, провини і гніву, ми не були б повною мірою людьми" [6, с. 97]. Метою статті є виокремлення і семантичний аналіз найбільш репрезентативних груп АЛН, засвідчених в українському поетичному мовленні XX ст. Індивідуально-авторські назви емоцій аналізуються у зв'язку з емоціями як явищами психічного світу людини, а також із урахуванням традиційних назв емоцій і тих закономірностей, які спостерігаються номінації цих явищ. Матеріалом дослідження слугували словники АЛН в українській поезії XX ст. [1, 3, 4, 5].

Отже, складниками лексико-семантичної групи (ЛСГ) „Емоції негативного реагування" є узуальні слова: *біль, сум, злість, туга, гнів, лють, горе*. Одним із центральних найменувань у цій групі є *злість* – „усвідомлена, направлена на когось гнівливість. Її переживання супроводжується почуттям недоброзичливості, роздратування, розлюченості, гніву" [7, с. 134]. Переважна більшість АЛН – назв емоцій утворена поєднанням двох компонентів – узуальних слів, що традиційно використовуються на означення певного емоційного стану. Так, значення лексеми *зло* підсилюється її поєднанням із назвами інших неприємних емоцій: *гнів* („бурхливий вияв злості, що, як правило, виявляється у формі афекту" [7, с. 145]): *гнів-злоба*: *Не доведи нас до хатоньки з краю, / Не доведи нас до гніву-злоби* (В. Попенко);

© Кравченко Катерина, 2011

тривога (на думку психолога В. М. Астапова, „тривога – це стан передчуття неприємної події без видимої причини” [6, с.162]): *зло-тривога*: *Вискоблили, вимили підлогу, / Двері – навстіж: з вітром сонце йде! / Щоб ні смутку, ані зла-тривоги / Не лишилося й в кутку ніде!* (О. Ющенко).

Інтегрувальна сема ‘злість’ наявна також у семантичній структурі оказіональних прикметників на зразок *злорукий* (М. Бажан), *злозвичний* (В. Барка), *злодумний* (В. Рабенчук), *зломіщанський* (М. Бажан). Такі АЛН увиразнюють контекст щодо його смислового та стилістичного навантаження.

Із погляду емоційного переживання обтяжливим, гнітючим є больове відчуття. „Біль – психічний стан, що виникає внаслідок сильних подразнень нервової системи ” [7, с. 254]. Найбільшу групу серед АЛН, що вказують на переживання болю, формують композити та юкстапозити:

– *біль-страта: Не минути болю-страти / Блискавки – як ніж.* (В. Блакитний). Цей юкстапозит указує не так на фізичний біль, який супроводжує явище страти – найвищої міри покарання, – як на згубну дію болю, унаслідок якого людина втрачає спокій;

– *радість-біль*: *Так хвильно шелестять зелені плавні / І викликають радість-болі давні* (О. Ющенко). Із погляду психології, „людина, яка переживає біль (душевні страждання) ніколи не може відчувати у той самий момент радості” [7, с. 213]. У контексті семантика складників інновації нейтралізується;

– *ворон-біль*: *Навіть чорним крилом різоне ворон-біль...* (С. Бабій). У народному уявленні, ворон – символ чогось зловіщого, його каркання символізує про наближення лиха, що приносить із собою страждання, а отже – біль;

– *біль-самота*:*...і вже над пітьмою / спалахуєш зойками біль-самоти* (В. Стус). Семантика АЛН прозора: причиною болю є самотність.

Складниками лексико-семантичної групи „Позитивні емоції” є узуальні лексеми: *радість, щастя, веселість, любов, ніжність, ласка, спокій.* Засвідчено високу частотність відповідних кореневих морфем у складі АЛН – назв емоцій. Одним із центральних у групі позитивних емоцій є іменник *щастя* – „стан цілковитого задоволення життям, відчуття глибокого вдоволення та безмежної радості” [6, с. 164]. Більшість АЛН цієї групи утворена зазвичай поєднанням двох компонентів: *щастя-урожай (Коли засів ти сієш свій / Для щастя-урожаю, / Народе мій! Твій рік новий / Я і своїм вважаю!* (С. Черкасенко)), *щастя-коханнячко*, *щастя-жадання* (С. Йовенко), *молодощастя (Блукаєш / пустелею моїх молодощасть...* (В. Стус)), *передщастя* (Л. Куліш-Зіньків). У процесі творення АЛН компонент *щастя* поєднується і з назвами емоцій негативного реагування: *щастя-страждання* (*Господи, дай мені щастя обранців, / Щастя-страждання* (С. Йовенко)). АЛН цієї групи служать для передачі складних емоційних станів і особливостей їх переживання.

Не менш репрезентативними є АЛН, у складі яких є компонент *весело-*: *веселозорний (А ти цвіти, веселозорна, Моя велика, неповторна, Моя радянська сторона!* (А. Малишко)), *весело-зорний* (П. Мовчан), *гірко-весело* (М. Сингаївський), *весело-тужливо* (В. Малишко). Із психологічного погляду „веселість – це тривалий стан душі, що може бути викликаний передчуттям чогось приємного, що може трапитися. Веселість переходить у радість, що з’являється миттєво. Радість – це коротке піднесення настрою, викликане якоюсь приємною подією” [7, с. 102].

Фізіологічний вияв емоцій, що відображають почуття кохання, любові також знайшли своє оригінальне мовне вираження: *напівкохання (... В чиїх очах не заблищала іскра / напівкохання чи напівжурби / Від звуків цих колечно-своєвільних* (М. Рильський)), *любов-первоцвіт* (П. Воронько), *влюбленний, кохатель* (П. Усенко). М. Семенко створив контамінований іменник *любіль* <від *любов + біль*> (*Тиждень назад – вчора / І сьогодні – кохання біль / І сьогодні – передчуття / Завтрього тижня любіль*).

Із-поміж назв емоцій та почуттів трапляються юкстапозити, до складу яких входять протилежні за значенням компоненти. З погляду психології ”два переживання ніколи не можуть відчуватися водночас, вони існують послідовно” [6, с. 356]. М. Рильський, усупереч законам психології, означив особливості нових емоційних станів, створивши номінативні одиниці, компоненти яких є назвами полярних за своїм змістом емоцій: *бадьоро-супокійний* (*І серед літа вітру спів, / Такий бадьоро-супокійний,/ Нагадує про щастя снів,/ Про день сновійний*), *сердито-добрий* (*Там був дідок високочолий /.../, Що очі мав сердито-добрі), ласкаво-строгий* (*Є погляд у жінок такий ласкаво-строгий, / Що і романтики (чи не найбільш вони?) / Йому скоряються, як повіву весни*), *радісно-печальний* (*Хай хоч ві сні – мандрівки дальні / Без суєтливих перепон, – / І очі радісно-печальні / Білоодежних Дездемон!*), пор.: *Радісно-печально, / гірко-весело / я не зайвим на землі живу* (М. Сингаївський).

Додаткову конотацію в значення АЛН вносить компонент на позначення кольору. Але композити, створені за участю колірних компонентів, формують обмежену групу назв почуттів та емоцій: *ра-*

дісно-рожевий, усміхнено-рожево-ясний, ніжнопастельний (С. Бабій), *зловісно-чорний* (чорний колір практично в усіх етнокультурах – це символ темряви, зла, смерті: *І дві стихії нищать мої сни: / зловісно-чорний океан печалі / й всепереможне полум'я весни* (Л. Рибенко). Як зазначають дослідники, „основне призначення складних колірних сполук такого типу – виконувати номінативну функцію або ж бути оригінальними епітетами щодо денотатів-субстантиватів" [4, с. 152]. Поряд із вираженням символічних і традиційних метафоричних значень наведені кольоративи передають нові образні відтінки, покликані відтворити найтонші нюанси авторського світобачення.

Розглянуті поетичні неолексеми на позначення емоцій та почуттів засвідчують важливість неологічного словотвору як способу авторського самовираження, прагнення донести до читача своє творче „я", адекватно відтворити стан внутрішнього життя особистості, для чого креативній мовній особистості – поетові – не вистачає унормованих слів.

Література:

1. Адах Н. А. Авторські лексичні новотвори Василя Барки: (семантико-дериваційний та лексикографічний аспекти) / Н. А. Адах; за ред. Г. М. Вокальчук. – Рівне : Вид-во Олега Зеня, 2007. – 136 с.

2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел]. – К.; Ірпінь : ВТФ „Перун", 2002. – 1440 с.

3. Вокальчук Г. М. Короткий словник авторських неологізмів в українській поезії ХХ століття // Вокальчук Г. М. Авторський неологізм в українській поезії ХХ століття (лексикографічний аспект) : [монографія] / Г. М. Вокальчук; за ред. А. П. Грищенка. – Рівне : Перспектива, 2004. – 524 с.

4. Вокальчук Г. М. Словотворчість українських поетів ХХ ст. : [монографія] / Г. М. Вокальчук; відп. ред. С. Я. Єрмоленко. – Острог : Національний університет „Острозька академія", 2008. – 152 с.

5. Максимчук В. В. Короткий словник авторських лексичних новотворів поетів Рівненщини / В. В. Максимчук // Проблеми й перспективи авторської лексикографії. „Регіональний" словник поетичних неолексем (Рівненщина) ; відп. ред. Г. М. Вокальчук. – Острог : Вид-во НаУ „Острозька академія", 2008. – С. 65–181.

6. Скрипченко О. В. Загальна психологія : [підручник] / О. В. Скрипченко, О. В., Л. В. Долинська, З. В. Огороднійчук – К. : Либідь, 2005. – 523 с.

7. Трофімов Ю. Л. Психологія : [підручник] / Ю. Л. Трофімов, П. А. Гончарук та ін. – К. : Либідь, 2001. – 560 с.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ І.
ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Васильчик Ольга
СТРУКТУРА Й СИНТАКСИЧНІ ФУНКЦІЇ ПОРІВНЯНЬ – ПРЕДИКАТИВНИХ КОМПОНЕНТІВ СКЛАДНИХ РЕЧЕНЬ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ УЛАСА САМЧУКА) 4

Жолобчук Анна
ЛОГІКО-ГРАМАТИЧНІ АСПЕКТИ КАТЕГОРІЇ ПРИЧИНИ У СКЛАДНОСУРЯДНОМУ РЕЧЕННІ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ О.КОБИЛЯНСЬКОЇ) 7

Жолобчук Анна, Остапюк Наталія
ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НАЗВ ЯВИЩ ПРИРОДИ У СЛОВНИКУ ПОЕТІВ ХХ СТОЛІТТЯ 12

Ковтонюк Людмила
СЕМАНТИКА ДВОВАЛЕНТНИХ ДІЄСЛІВ РУХУ В ДРАМІ «СОЛОДКА ДАРУСЯ» МАРІЇ МАТІОС 16

Козачук Ольга
ЛЕКСИЧНО НЕ ВИРАЖЕНІ СУБ'ЄКТНІ СИНТАКСЕМИ 19

Ланова Тетяна
СОЦІОЛІНГВІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛІЗОВАНИХ ГРАМАТИЧНИХ ФОРМ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ (НА МАТЕРІАЛІ ПРОФЕСІЙНОГО МОВЛЕННЯ ВИКЛАДАЧІВ ВНЗ) 21

Новосад Ірина
ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ РЕЧЕНЬ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПРОЗІ 28

РОЗДІЛ ІІ.
ЛЕКСИКА І ОНОМАСТИКА В СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Андишула Юлія
МЕТАФОРА-ІМЕННИК У ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО 32

Вернюк Назар
ЕПІТЕТИ В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 34

Легкобит Дарина
СТРУКТУРА ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІХ АНТРОПОНІМІВ У ТВОРАХ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО 36

Макарець Юлія
ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРИФРАЗОВОЇ НОМІНАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ ПОЧАТКУ ХХІ СТ. 38

Моисеева Анастасия
ПРЕЦЕДЕНТНЫЕ ФЕНОМЕНЫ
В ПОЛИТИЧЕСКОМ ДИСКУРСЕ СМИ 41

Онищук Олена
ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІ ТОПОНІМІЧНІ ПАРАЛЕЛІ 44

Соколова Тамара
ЛЕКСИЧЕСКИЕ ЗАИМСТВОВАНИЯ
ФРАНЦУЗСКОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ В РУССКОМ ЯЗЫКЕ 47

Стецюк Олена
СИНОНІМІЧНИЙ РЯД ТА ЙОГО СТРУКТУРА
В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА 50

Струганець Юрій
ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕМАТИЧНОЇ ГРУПИ ЛЕКСИКИ "НАЗВИ ГРАВЦІВ
ФУТБОЛЬНИХ КОМАНД" В УКРАЇНСЬКОМУ СПОРТИВНОМУ ДИСКУРСІ 53

Усач Наталія
ФУНКЦІОНУВАННЯ КОНТЕКСТУАЛЬНИХ СИНОНІМІВ
У ТВОРЧОСТІ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ 55

РОЗДІЛ III.
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКА НЕОЛОГІЯ ТА НЕОГРАФІЯ

Басараба Іванна
СЛОВЕСНІ ЕКСПЕРИМЕНТИ ЛІНИ КОСТЕНКО 58

Вдович Тетяна
ФОЛЬКЛОРНА ОСНОВА ОКАЗІОНАЛЬНИХ ФЛОРОЛЕКСЕМ
У ПОЕЗІЇ XX – XXI СТОЛІТТЯ 60

Галабурда Ірина, Одарієва Ірина
АВТОРСЬКІ ЛЕКСИЧНІ НОВОТВОРИ
НА ПОЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ РОСЛИННОГО СВІТУ 64

Денищук Ірина
СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ ЛЕКСИЧНИХ НОВОТВОРІВ
У ПОЕЗІЇ ПАВЛА САВЧЕНКА 67

Ірина Іжелюк, Ганна Килюшик, Ілона Козак
АВТОРСЬКІ НАЗВИ ЕЛЕМЕНТІВ ЛАНДШАФТУ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ 71

Кирилюк Ольга
ОСОБЛИВОСТІ ЕВОЛЮЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКОЇ НОМІНАЦІЇ
В ПОЕЗІЇ ПАВЛА ТИЧИНИ 73

Коритнюк Надія
СКЛАДНІ ПРИКМЕТНИКОВІ НОВОТВОРИ В ПОЕЗІЇ АНДРІЯ МАЛИШКА 77

Кравченко Катерина
СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ НАЗВ ЕМОЦІЙ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ XX СТОЛІТТЯ 79

Кривко Любов
ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИКИ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
АРКАДІЯ КАЗКИ ТА ПАВЛА ТИЧИНИ (КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ) 82

Криворучко Антоніна, Хороша Наталія
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ КОСМОНІМИ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 86

Максимчук Віталій
СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
ІЗ ЗАПОЗИЧЕНИМИ АФІКСОЇДАМИ 88

Поліщук Оксана
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ ПРИКМЕТНИКИ З НУМЕРАТИВНИМ
КОМПОНЕНТОМ В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 92

Рожко Іванна, Рожко Оксана
АВТОРСЬКІ НОМІНАЦІЇ ОСІБ У ТВОРЧОСТІ ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 94

Тимочко Ольга
СТАТИСТИЧНИЙ АСПЕКТ ДОСЛІДЖЕННЯ СЛОВОТВОРЧОСТІ
ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 60 – 70-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ 97

Шнайдрук Людмила
СЛОВНИК АВТОРСЬКИХ НОМІНАЦІЙ ПТАХІВ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 102

РОЗДІЛ IV.
ЛІНГВОДИДАКТИКА І ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРИ МОВИ

Віхтюк Марина
ОСОБЛИВОСТІ МОВИ ТЕЛЕКАНАЛУ СТБ 106

Ігнатюк Наталія
ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА
ЯК ЛІНГВОДИДАКТИЧНА ПРОБЛЕМА
(НА МАТЕРІАЛІ КОНФЕСІЙНОГО СТИЛЮ) 109

Корнелюк Юлія
СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ
НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ 112

Тишко Наталія
КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ
ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА (НА МАТЕРІАЛІ ПРЕСИ) 115

РОЗДІЛ V.
КОМПАРАТИВІСТИКА

Архангельська Тетяна
СИМЕТРИЧНЕ Й АСИМЕТРИЧНЕ
В НОМІНАТИВНІЙ ПІДСИСТЕМІ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ 119

Гаврилюк Катерина
ПРОБЛЕМИ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ НАЦІОНАЛЬНО МАРКОВАНИХ
ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ 122

Călăraș Angela
COLOUR IDIOMS AND THEIR SEMANTIC PECULIARITIES
IN ENGLISH AND ROMANIAN 125

Тихонова Оксана
ОЗНАКИ ТА ЕТАПИ АДАПТАЦІЇ АБРЕВІАТУР-АНГЛІЗМІВ
У СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКІЙ І КИТАЙСЬКІЙ МОВІ ЗМІ 128

РОЗДІЛ VI.
ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА

Выходилова Зденька
ПЕРЕВОДЧЕСКИЙ СЕМИНАР
НА КАФЕДРЕ СЛАВИСТИКИ ОЛОМОУЦКОГО УНИВЕРСИТЕТА 134

Гладикова Мартина
РАССКАЗ Р. ГЕРАСИМОВОЙ «РЕКА ЖИЗНИ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 135

Зилварова Никола
АШОТ БЕГЛАРЯН — «ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ» 138

Котаскова Мартина
ПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК ФРАГМЕНТА РАССКАЗА ДИНЫ РУБИНОЙ
«ДВОЙНАЯ ФАМИЛИЯ» 140

Лизлова Елишка
РАССКАЗ М. АЛФЕРОВОЙ «ПОГЛОЩЕНИЕ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 144

Мерзова Радана
LIDOVÁ PÍSEŇ JAKO PROSTŘEDEK PRVNÍHO KONTAKTU MEZI SLOVANSKÝMI
SVĚTY (ČESKO-UKRAJINSKÉ VZTAHY) 149

Мразкова Гана
ВПЛИВ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ НА НОВИЙ СЛОВНИКОВИЙ СКЛАД
В УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ЧАСОПИСАХ 154

Тардонова Михаела
ПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК РАССКАЗА Е. АНТОНОВА
«МИЛАЯ, Я ГОТОВ....» 157

Хокрова Ярмила
РАССКАЗ ЗАХАРА ПРИЛЕПИНА «СЕРЖАНТ» 160

Олійник Анастасія
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ УСНОГО СИНХРОННОГО
ТА ПИСЬМОВОГО ПЕРЕКЛАДІВ 163

РОЗДІЛ VII.
ФОЛЬКЛОР У ПАРАДИГМІ СУЧАСНОЇ ЛІНГВІСТИЧНОЇ НАУКИ

Терновий Ярослав
СИМВОЛІЗМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПІСНІ
(НА МАТЕРІАЛІ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ ПОДІЛЬСЬКОГО КРАЮ) 167

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ 170